

**Datum odluke:** 19.03.2026., **Pravomoćnost:** Pravomoćna presuda, **Datum objave:** 20.04.2026.,  
**Vrsta odluke:** Presuda, **Sud:** Županijski sud Split, **Grad:** Split,

## Sudska odluka

**GŽ R-412/2025-2**

Republika Hrvatska  
Županijski sud u Splitu  
Split, Gundulićeva 29a

Poslovni broj: GŽ R- 412/2025-4

### U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

#### P R E S U D A

Županijski sud u Splitu, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda i to Borisa Mimice, kao predsjednika vijeća, Andree Boras- Ivanišević kao sutkinje izjaviteljice i članice vijeća, te Ivane Madunić, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Zagreba, Margaretska 3, OIB: 02958272670, protiv I-tuženice ZK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], zastupane po punomoćniku Kristianu Pelcu, odvjetniku iz Zagreba i II- tuženice EK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi utvrđenja odlučujući o žalbi tužitelja protiv presude Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-844/2024-24 od 24. listopada 2025., u sjednici vijeća održanoj 19. ožujka 2026.

#### p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tužitelja i potvrđuje presuda Općinskog radnog suda u Zagrebu poslovni broj Pr-844/2024-24 od 24. listopada 2025.

#### Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom je suđeno:

„I./ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Zagreba, Margaretska 3, OIB: 02958272670, koji glasi:

"Utvrdjuje se da je Ugovor o radu, kojeg su s danom početka rada 7.2.2024. sklopili I-tuženica KK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj] i II-tuženica EK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], ništetan."

II./ Nalaže se tužitelju Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreba, Margaretska 3, OIB: 02958272670 da I-tuženici UK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj] naknadi parnični trošak u iznosu od 265,62 eura u roku od 15 dana"

2. Protiv navedene presude žali se tužitelj zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka zbog svih žalbenih razloga predviđenih odredbom članka 353.  stavak 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - dalje u tekstu: ZPP) s prijedlogom da se pobijana presuda preinači shodno navodima žalbe, podredno ukinе i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

2.1. Na žalbu nije odgovoreno.

2.2. Žalba nije osnovana.

3. Prema odredbi članka 365.  stavak 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog

postupka iz članka 354.  stavak 2. točka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nije našao da bi prvostupanjski sud počinio bilo koju od navedenih povreda.

3.1. Nije počinjena ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, na koju upućuju I. tuženik i II. tuženik jer je izreka pobijane presude jasna i razumljiva te ne proturječi sama sebi ni razlozima presude. Presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama koji nisu nejasni ni nerazumljivi, te nema proturječnosti između razloga presude i sadržaja izvedenih dokaza pa se može ispitati zakonitost i pravilnost presude.

3.2. Činjenično stanje u prvostupanjskom postupku je pravilno i potpuno utvrđeno i nije dovedeno u sumnju navodima žalbe, pa je neosnovan i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanje.

4. Naime, prvostupanjski sud je utvrdio sve odlučne činjenice za donošenje pravilne i zakonite odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva i na tako potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenio materijalno pravo. Protivno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je savjesno i brižljivo ocijenio provedeni dokazni postupak, kako svaki dokaz zasebno, tako i dokazni postupak kao cjelinu, u skladu s člankom 8.

 ZPP, uz pravilnu primjenu pravila o teretu dokazivanja, sukladno članku 221.a  ZPP i dao je jasne razloge što je utvrdio na temelju kojeg od provedenih dokaza.

5. Predmet spora predstavlja zahtjev tužitelja radi utvrđenja ništetnosti ugovora o radu kojeg su kojeg su 7.2.2024. sklopili I-tuženica KK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj] i II-tuženica EK iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj].

6. Tužitelj svoj zahtjev temelji na tvrdnji da su tuženice predmetni ugovor zasnovali radi ostvarivanja prava II. tuženice iz Zakona o obveznom osiguranja na teret sredstava tužitelja, a ne obavljanja radnog odnosa iz čega proizlazi da radni odnos između tuženica nije zakonit pa time i stečeni status osiguranika prema propisima o obveznom zdravstvenom osiguranju.

7. Iz stanja spisa u bitnom proizlazi:

- da je II- tuženica SK bila u radom odnosu kod fizičke osobe I-tuženice ZK u razdoblju od 7.2.2024. do 11.2.2024. , prema evidenciji tužitelja (koje je tužitelj dostavio uz tužbu);
- da je prema potvrdi o visini dohotka i primitaka II-tuženici EK isplaćen dohodak od nesamostalnog rada za veljaču 2024. u iznosu od 104,20 eura;
- da iz iskaza I-tuženice ZK te iz pisane izjave I-tuženice ZK koju je dala tužitelju, proizlazi kako je ona trebala pomoć u kućanstvu jer ima 74 godine i problema sa kralježnicu, otežano joj je kretanje i obavljanje težih poslova u kućanstvu, pa je sa II-tuženicom EK sklopila ugovor o radu za obavljanje poslova u kućanstvu odnosno čišćenje, ali II-tuženica EK se za par dana požalila da je krhkog zdravlja i taj posao nije mogla obavljati te joj se više nije javljala, pa ju je onda odjavila;
- da iz iskaza II-tuženice EK te iz pisane izjave II-tuženice EK koju je dala tužitelju, proizlazi kako ona poznaje I-tuženicu ČK preko svoje majke te je I-tuženica preko majke II-tuženice pitala da li bi II-tuženica radila kod nje odnosno pomagala joj u čišćenju i pospremanju, te su I. i II. tuženica dogovorile da će se II-tuženica EK zaposliti kod I-tuženice ZK kao pomoć u kućanstvu te je II-tuženica EK kod I-tuženice ZK radila dva dana, a onda joj je rekla da to ne može niti fizički niti psihički raditi pa joj je radni odnos prestao.

8. Temeljem navedenih činjeničnih utvrđenja, koja žalitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju, jer su zasnovani na valjanoj ocjeni svih izvedenih dokaza sukladno odredbi članka 8. ZPP-a. sud prvog stupnja je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja jer je smatrao kako tužitelj, na kojem je teret dokazivanja, nije dokazao da je predmetni ugovor o radu kojeg su sklopile I. i II. tuženica ništetan sukladno odredbama članka 322. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br.5/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/2018., 126/2022., 114/2022. i 156/2022., dalje: ZOO), a niti da je postojao svjesni nesklad između volje ugovornih strana prilikom zaključenja ugovora o radu, odnosno da su I. i II. tuženica prilikom sklapanja ugovora o radu sklopile neki drugi ugovor, odnosno da ugovor o radu zapravo prikriva neki drugi ugovor, niti koji ugovor taj posao zapravo prikriva, odnosno zašto je zaključen, a niti da su na taj način oštetili tužitelja.

9. Neosnovano žalitelj žalbenim navodima osporava pravilnost i zakonitost odlučnih činjeničnih utvrđenja suda prvog stupnja ukazujući na pogrešnu primjenu materijalnog prava u pobijanoj presudi.

10. Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi utvrđenim kako je II-tuženica zasnovala radni odnos kod I-tuženice kao fizičke osobe koji je počeo 7.2.2024., što je I-tuženica prijavila nadležnim tijelima, te je isti zasnovan radi obavljanja poslova u kućanstvu, čišćenje i pospremanje, te da je II-tuženica dva dana obavljala dogovoreni rad kod I-tuženice, te joj je II-tuženica isplatila dohodak za obavljeni rad, ali su II-tuženici ti poslovi postali preteški pa je zbog toga istoj prestao radni odnos kod I-tuženice te ju je ista odjavila sa danom 11.2.2024.

11. Osnovom navedenih činjeničnih utvrđenja, koja su suprotno navodima žalbe zasnovani na valjanoj ocjeni izvedenih dokaza kako to nalaže odredba članka 8. ZPP- a, proizlazi pravilnost zaključaka suda prvog stupnja kako tužitelj nije dokazao tvrdnje da je isključiti cilj zasnivanja predmetnog ugovora o radu između tuženica bio ostvariti prava II- tuženice iz Zdravstvenog osiguranja na teret sredstava tužitelja, čime bi isti bio sklopljen protivno odredbama članka 322. stavka 1. ZOO-a.

12. Prema odredbi članka 322. stavka 1. ZOO-a, ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

13. U ovom slučaju tužitelj tijekom postupka nije dokazao da je ugovor o radu kojeg su sklopili II. tuženica kao radnik i I. tuženica kao poslodavac ništetan u smislu citiranih odredbi, odnosno da su taj ugovor sklopili s ciljem da za II. tuženika osiguraju obveznu zdravstvenu zaštitu i naknadu plaće, a ne radi zasnivanja radnog odnosa .

14. Naime, odredbom članka 122.  st.1. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju ("Narodne novine", br. 80/13., 137/13., 98/19., 32/23., 105/25., dalje: ZOZO), propisano je da Zavod ima pravo i obvezu po zaprimanju prijave na obvezno zdravstveno osiguranje, kao i za sve vrijeme trajanja statusa osigurane osobe, provjeravati postojanje okolnosti na osnovu kojih je prijava podnesena odnosno na osnovu kojih je osobi priznao taj status, a odredbom stavku 4. istoga članka, u slučaju sumnje da se podnesena prijava odnosno utvrđen status osiguranika s osnova zaključenog ugovora o radu ne temelji na istinitom činjeničnom stanju i postojanju stvarnih okolnosti koji su osnova za stjecanje statusa u obveznom zdravstvenom osiguranju, odnosno da svrha zaključenog ugovora o radu nije bilo obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, Zavod ima pravo i obvezu na temelju provedene provjere iz stavka 1. toga članka i prikupljenih dokaza pokrenuti postupak pred nadležnim sudom za osporavanje tako zaključenog ugovora o radu.

15. Dakle, u konkretnom slučaju u postupku je bilo od odlučnog značenja utvrditi jesu li tuženice prilikom sklapanja ugovora o radu imale namjeru zasnivanja radnog odnosa, odnosno kakvo je bilo zdravstveno stanje II. tuženice te jesu li već tada tuženice znale da je eventualno zdravstveno stanje II. tuženice bilo takvo da ista ne bi bila sposobna za rad i da zbog istih neće moći obavljati poslove u kućanstvu, a za koje poslove je ugovor o radu i sklopljen

16. Međutim, tužitelj u tom pravcu tijekom postupku nije dostavio dokaz na okolnost zdravstvene sposobnosti II. tuženice niti je u tom pravcu predlagao izvođenje dokaze ustrajući tek u tvrdnji da bi samo trajanje ugovornog odnosa bilo dostatno za zaključak o ništetnosti samog ugovora.

17. Naime, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, kako je to određeno člankom 219.  stavkom 1. ZPP, a u žalbi protiv presude stranke ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati nove dokaze, osim ako se radi o bitnim povredama postupka zbog kojih se može podnijeti žalba, kako je to određeno člankom 352.  stavkom 1. ZPP, a što nije slučaj u ovom predmetu.

18. Na temelju izvedenih dokaza prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da su I. tuženica i 2. tuženica zaključili ugovor o radu na određeno vrijeme, radi obavljanja poslova u kućanstvu tužiteljice , u skladu s odredbama  Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14. 127/17., 98/19., 151/22., dalje: ZR)

19. Dakle, 1. tuženica i 2. tuženica su predložili sve činjenice i dokaze kojima se dokazuje osnovanost prijave na obvezno zdravstveno osiguranje, odnosno valjanost statusa 2. tuženice kao osigurane osobe, u skladu sa člankom 122. stavkom 2. ZOZO- a.

20. Nasuprot tome, tužitelj nije dokazao da svrha zaključivanja ugovora o radu nije bilo obavljanje poslova u skladu s tim ugovorom već isključivo ostvarivanje prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja, u smislu stavka 4. istog članka ZOZO.

21. U navedenom proizlazi pravilnost zaključka suda prvog stupnja da tužitelj, na kojem je bio teret dokaza sukladno odredbi članka 219. ZPP-a, nije dokazao da je ugovor o radu kojeg su sklopile II. tuženica kao radnik i I. tuženica kao poslodavac s primjenom od 7. veljače 2024. ništetan u smislu citiranih odredbi, odnosno da su taj ugovor sklopile s ciljem da za II. tuženicu osiguraju obveznu zdravstvenu zaštitu i naknadu plaće, a ne radi zasnivanja radnog odnosa.

22. Stoga, neosnovano tužitelj u žalbi ponavlja tvrdnje da je postupanje I. i II. tuženice, obzirom na činjenicu trajanja ugovora, već kod sklapanja ugovora o radu očito bilo usmjereno na stjecanje prava iz zdravstvenog osiguranja u korist II. tuženice, a na štetu tužitelja, a ne radi zasnivanja radnog odnosa i obavljanja poslova u kućanstvu.

23. Ova odlučna utvrđenja prvostupanjskog suda žalba tužitelja nije uspjela dovesti u sumnju, odnosno tuženik nije uspio dokazati da je ugovor o radu sklopljen protivno odredbama ZR i drugim propisima.

24. U odnosu na navode žalbe tužitelja da se u konkretnom slučaju tužitelj, suprotno navodima suda prvog stupnja, u tužbi nije pozivao na prividnost ugovora kao razlog ništetnosti na koji se mogu pozivati samo ugovorne stranke, odgovoriti je kako je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da tužitelj u konkretnom slučaju ima aktivnu legitimaciju za traženje utvrđenja da je predmetni Ugovor o radu ništetan u smislu citirane odredbe članka 322.st.1. ZOO-a budući da ga na to ovlašćuje gore citirana odredba članka 122. stavak 4. ZOZO-a, pa su stoga u tom pravcu pravno neodlučni navodi žalbe.

25. Slijedom naprijed izloženog, kako nisu ostvareni navodi žalbe niti ovaj sud nalazi ostvarenje bitnih povreda postupka na koje pazi po službenoj dužnosti u okviru odredbe članka 365. stavak 2. ZPP-a, žalbu tužitelja je valjalo odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrditi na temelju odredbe članka 368. stavak 1. ZPP-a i odlučiti kao u izreci ove presude.

U Splitu, 19. ožujka 2026.

Predsjednik vijeća  
Boris Mimica